

**MEIE UUES
KODUS
KUMMITAB**

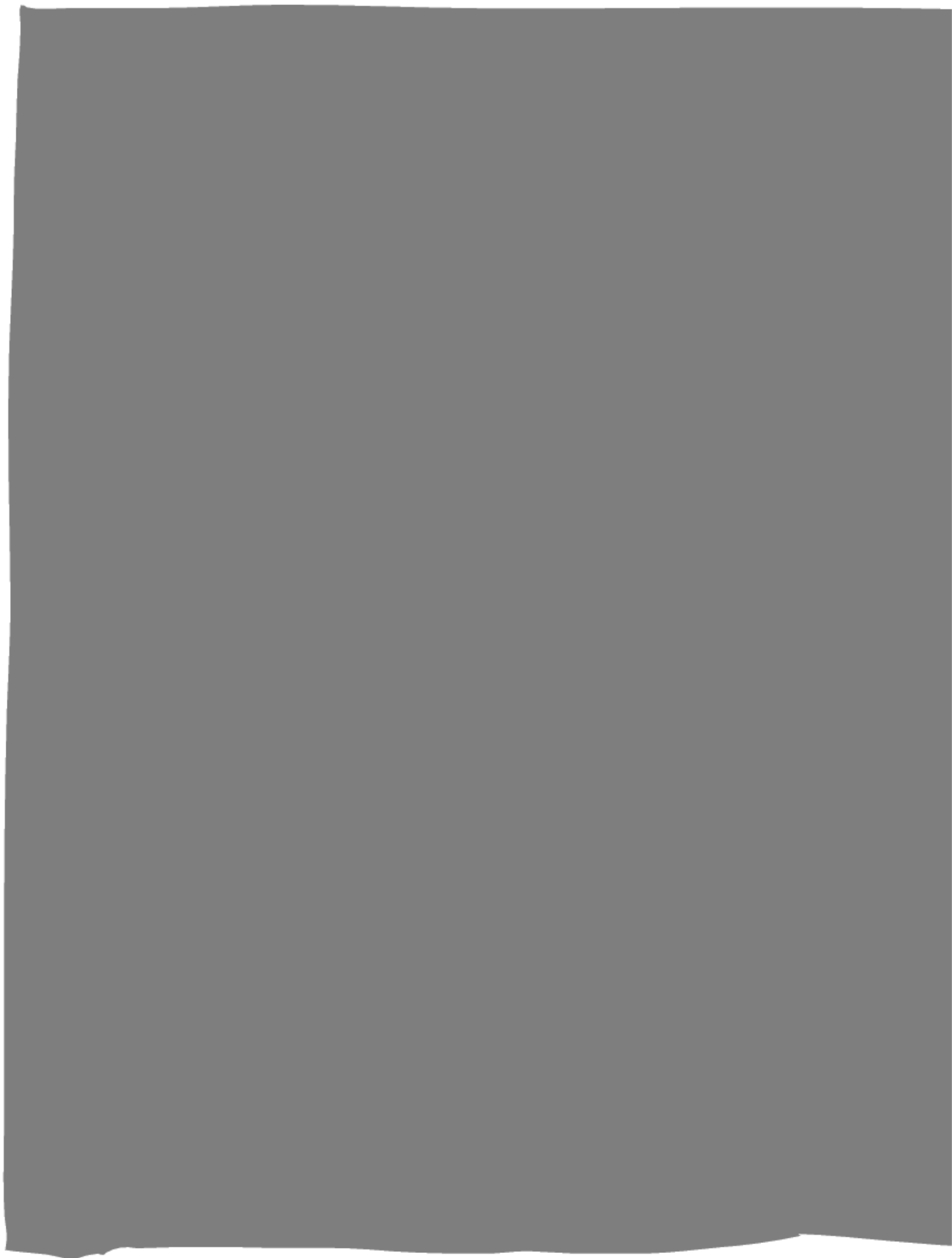

KIRJUTANUD
KRISTI PIIPER

ILLUSTREERINUD
SIRLY ODER

1.

**MEIE
PERE**

Mina olen Säde, kuueaastane. Ma ei saa aru, miks meile lapsehoidja võeti. Mina olen juba täiesti tark ja minu vend Siim on ammu seitsmene. Ta lähel sügisel kooli, mina lasteaia viimasesse rühma. Ema ja isa käivad küll rahepeal tööl, aga me saaksime seni väga hästi ise hakkama. Minu isa on nii tubli ja ema ütleb, et kui isa kodus on, on ta nii ema kui isa eest. Minu ema on väga ilus, on kohe näha, et ta kunagi noor oli.

Mina olen Siim. Ma olen
seitsmeaastane ja väga rahutu laps.
Vähemasti arvab nii meie lapsehoidja.
Tema nimi on Elga. Ta on pururana
ja tuli meile täiesti ilma kutsumata.
Meie Sädega teda igatahes ei tahtnud.
Aga ema lihtsalt tellis ta agentuurist
ja ütles, et me peame koos hakkama
saama.

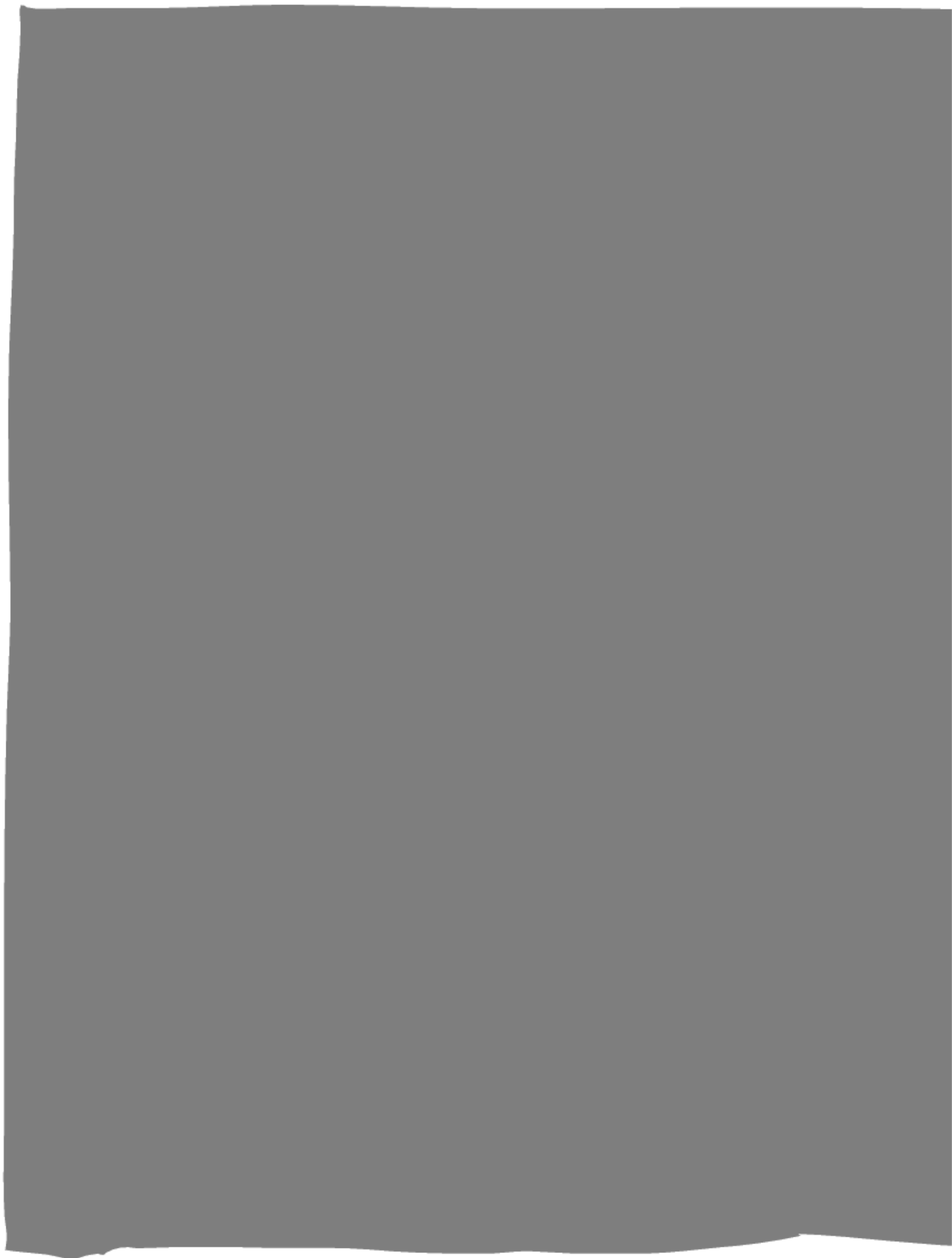
Mina olen Katrin. Mul on kaks
tullit last, kuueaastane tütar ja
seitsmeaastane poeg. Samuti on mul
suurepärane abikaasa. Mina töotan
hambaravikabinetis. Meie kabinet on
justkui hambakiirabi. Me töötame ka
siis, kui on väljakutse, olenemata
kellaajast. Vähepeal olen ma päeval
kodus, kuid teinekord pean isegi
hilisõhtul kellegi valutarat hammast
parandama.

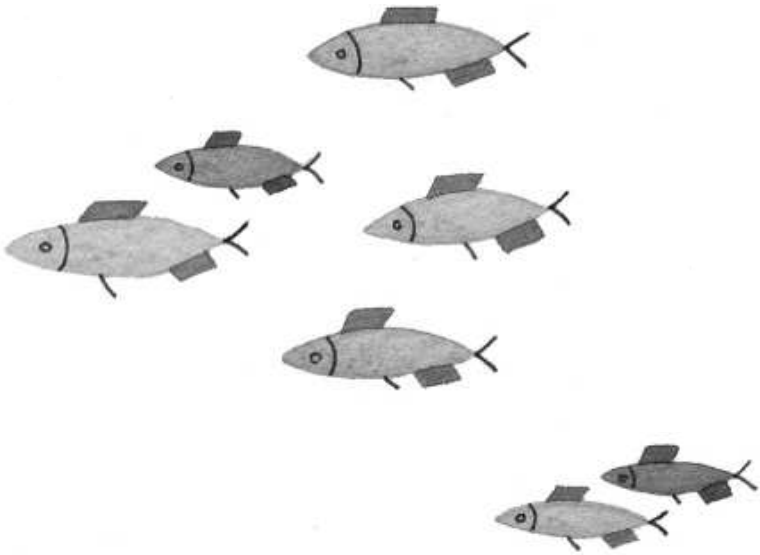

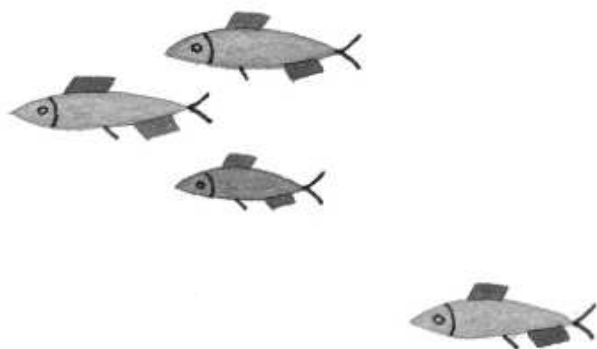
Mina olen Kuldar. Isa ja abikaasa.
Siim ja Säde pole küll päriselt minu
lapsed, aga ma armastan neid nagu
omasid. Mina sain Katriniga tuttavaks
siis, kui lapsed veel väga väikesed
olid. Sellest ajast peale oleme olnud
neljakesi. Ma töotan kalavabrikus ja
pakendan kilusid. Ja keeringat ka.
Tegelikult pakendame me paljusid
teisigi Läänemerelest püütavaid kalu.
Mu tööpäevad on pikad ja algavad
varahommikul. Ma ei saa nii palju
oma perega koos olla, kui tahaksin.
Sellepärast pidimegi endale lapsehoidja
palkama.

2.

LAPSE-
HOIDJA

Kogu meie pere ebaõnn sai alguse sellest, kui ema ja isa otsustasid meile lapsehoidja võtta. Mängisime Siimuga parajasti ilmateadet, kui lapsehoidja meile jõudis. Siim viskas õuest jahu vastu akent ja mina rääkisin toas akna all – just nagu televiisori ilmateates –, et on oodata palju lund ja külma. Seejärel kallaski Siim ämbrist vett akna peale ja mina rääkisin, et tulemas on suur torm. Kõik oli hästi ja suvi oleks kindla peale ainult paremaks läinud, kui poleks saabunud lapsehoidjat.

„Säde, Siim! Tulge palun kööki! Ma tahan teile kedagi tutvustada.“

Ma teadsin kohe, et see keegi peab olema seesama tellitud lapsehoidja. Ema ütles juba ammu, et suveks tuleb meile hoidja, kes meie eest hoolitseb siis, kui nemad papsiga tööl on. Emps töötab hamba-

kiirabis ja ta peab täiesti suvalistel hetkedel tööle minema. Mõnikord siis, kui ta mul vannis parajasti pead peseb ja mulle just šampoon silma on läinud, ja teinekord siis, kui ta juba pool tundi Siimu väikese varba küünt lõigata on üritanud ja Siimul nii kõdi on, et ta kuidagi naermist lõpetada ei suuda ja kogu aeg jala eest ära tõmbab. Siis peabki tavaliselt isa need asjad lõpule viima. Isa võtab suured heki-käärid ja lubab Siimul nendega küüned ära lõigata, kui ta kohe normaalselt käituma ei hakka. Tavaliselt Siim siis kohe hakkab ka. Isa on tegelikult kõiges väga tubli. Ema ütleb, et tänu hambakiirabile on isa pidanud meie peres olema nii ema kui isa eest. Ta teeb mulle isegi patse. Isa töötab muidugi ka päris palju, aga tal on erinevalt emast kindel tööaeg. Ta läheb varahommikul kodunt minema ja kui tagasi tuleb, siis lõhnab ta nagu toores kala. Isa pakib tehases kilusid. Mina ja Siim kilusid ei söö. Need on nii soolased ja sellise maitsega, et iga kord, kui ma ema palumise peale neid jälle maitsen, siis ma tahaksin natuke nutta. Meil on kodus kohutavalt palju kilukonserve. Pool külmkappi on neid täis, sest isa

saab neid soodushinnaga. Vanemad inimesed panevad kilule veel muna ja sibulat ka peale. Ema ütleb alati, et küll meie Siimuga ka seda armastama hakkame. Aga ma arvan, et nii see küll ei lähe. Esiteks ei ela me enam vanal ajal – poes on palju muud kaupa ka. Teiseks ei kujuta ma eluilmaski ette, et mulle selline maitse meeldima võiks hakata! Küll aga olin ma täiesti kindel, kui ma meie uut lapsehoidjat nägin, et tema armastab hirmsasti kilusid! Just täpselt sellised tädid töötavad isaga koos tehases.

Ükskord ütles isa, et neil on töö juures perepäev. See on selline päev, kui võib oma pere tööle kaasa võtta, et pereliikmed saaksid seal ringi vaadata. Ema töö juures olime niimoodi juba käinud ja see oli nii lahe. Saime isegi natuke kaasa aidata, ulatada vatti ja neerukaussi, ja ühe vanaonu katkise tarkusehamba saime isegi päris endale! Siim proovis selle hambaga hambahaldjalt raha saada, aga hommikul vedeles see vana hammas ikka veel padja all. Ema arvas kohe, et nii katkiste hammaste eest ei too hambahaldjad midagi ja soovitas meil hambaid eriti hoolikalt pesta. Igatahes isa töö juurde perepäevale tahtsime me Sii-

muga väga minna. Ema aga ütles kohe, et tema teab täpselt, mis seal on ja et tema jääb koju. Alles pärast sain ma aru, miks ta kaasa ei tahtnud tulla.

„Säde ja Siim, see on Elga, teie uus lapsehoidja.“

Mõtlesin kohe, et uus ta nüüd küll ei ole. Ta nägi ikka väga vana ja kulunud välja. Mulle tundus, et ligi saja-aastane. Tal olid peaaegu valged juuksed ja nii palju kortse, et isegi maavanaisa tema kõrval üsna noor poisike tundus.

„Säde ja Siim, öelge nüüd ometi tere!“ Ema nägu oli selline nagu siis, kui ta mu lasteaias arenguestusel käis, ja ma ütlesin igaks juhuks kohe kiiresti viisakalt tere.

„Tere-tere, lapsekesed. Mina olen Elga, te võite mind tädiks kutsuda. Või tädi Elgaks. Kuidas soovite. Me hakkame ju järgneva kuu aja jooksul iga päev koos toimetama.“

Mul hakkas natuke halb mõttest, et teistega väljas mängimise asemel pean mina viimase suvekuu iga päeva koos Elgaga t o i m e t a m a. Siim vist polnud ka väga rõõmus, sest ta küsis kohe Elgalt üle, kui kauaks too ikka jääda kavatseb. Emal tuli

jälle arenguvestluse nägu pähe ja ta naeratas Elgale vabandavalt.

„Siim meil siin arvab, et ta on juba suur poiss ega vaja üleüldse lapsehoidjat. Minge te, lapsed, nüüd mängima, me arutame Elgaga suurte inimeste asjad läbi ja juba homme kohtutegi uuesti.“

Õnneks läks lapsehoidja üsna varsti koju ja meil Siimuga ei jäänud muud üle kui loota, et ta ehk nii muldvana on, et järgmist ööd enam üle ei ela.